

Roepen en wachten

Zondag 29 november 2020

Eerste zondag van advent

Het nieuwe kerkelijk jaar is aangebroken, het is advent. We volgen de komende weken het leesrooster van de Lutherse kalender. De titel doet misschien vermoeden dat er nu reclame voor de ANWB-hulpdienst volgt, maar nee. Hoewel, daarbij gaat het ook om wachten op hulp. En weet je ook niet precies hoelang en wanneer...

Sta op, kom ons te hulp, verlos ons, omwille van uw trouw (Ps. 44,27).

Lezen: Jes. 40,1-11

*Wij wachten op de koning die ons de vrede brengt, ontsteken onze lampen totdat Hij komt, zingt LB gez. 461. Een mooi lied om de adventszondagen mee aan elkaar vast te zingen, elke week een couplet/kaars erbij. Vier kaarsen zullen branden, het licht groeit vlam voor vlam, het houdt de nacht gevangen totdat Hij komt, zingt vers 2. En zo is het in veel van onze kerken tegenwoordig ook. We constateerden het al in het vorige kerkblad; waar we eerder niet mee vertrouwd waren is tegenwoordig gewoonte geworden. Overleden gemeenteleden worden herdacht (al dan niet op eeuwigheidszondag of oudejaarsavond) en op de vier zondagen voor kerst worden adventskaarsen aangestoken. Toch zal het dit jaar anders zijn dan anders. In deze tijd van weinig onderling contact mogen we erbij stilstaan dat God de mens zó nabij wilde komen dat Hij zijn eigen Zoon naar de wereld stuurde, Immanuel. En waar het normaliter een tijd is van gezelligheid met familie en vrienden, is er nu die verplichte afstand en het niet voluit kunnen zingen. Al luidt vers 3: *Het vuur van onze vreugde, de gloed van ons gezang zal niet meer kunnen doven totdat Hij komt*, zo ervaren we dat momenteel niet. Het is straks letterlijk *Stille nacht* en waar in Luc. 2 het 'Ere zij God' (door iemand eens -eerbiedig bedoeld- het Engelenwilhelmus genoemd) gescandeerd werd, mogen wij het slechts in ons hart zingen. Hoe vreemd zal dat zijn, kerst in coronatijd?*

Hoezeer ik die gevoelens ook bij mezelf herken, vandaag ga ik proberen u en mezelf te bemoedigen! Want misschien gaat juist nu het gevoel van verlangen en het 'hoopvol uitzien naar'

wel dieper dan voorheen en beleven we dat bewuster dan ooit tevoren. God is niet gebonden aan anderhalve meter. Hij had de wereld (!) zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft (Joh. 3,16). *Wij wachten op die koning, zijn ster is al gezien. Vol vrede is de morgen wanneer Hij komt! We mogen 'klein advent' bezien in het perspectief van 'groot advent': eens komt Jezus nog een keer naar de aarde, maar dan om alles voorgoed nieuw te maken. Zo ver is het nog niet: wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt (Rom. 8,22). Daarom zingen we met LB 433: Kom tot ons, de wereld wacht, Heiland, kom in onze nacht, een vertaling van het lied Nun komm der Heiden Heiland, waarover Bach cantate 61 heeft geschreven.*

Luisteren: <https://bit.ly/2UutwjY>

Bach schreef maar liefst zeven adventscantates en in drie daarvan komt dit bekende Lutherlied naar voren. Luther bedacht overigens de melodie niet zelf, maar bewerkte de van oorsprong Ambrosiaanse hymne *Veni, redemptor gentium* voor gemeentezang. Hieraan kunnen we zien dat met het Duitse 'Heiden' niet alleen de heidenen bedoeld worden, maar de volkeren (*gentium*). De volken die in Ps. 2,2 tegen God samenspannen, maar die aan zijn Zoon in bezit worden gegeven en die Hij zal oordelen naar recht en wet (Ps. 98,9). De volken die worden opgeroepen om God te loven (Ps. 117,1) en Hem te vrezen (Ps. 33,8). Wat zou het bijzonder zijn als alle volken dat verlangen zouden kennen: Laat uw kracht ontwaken, kom, en red ons! God, keer ons lot ten goede, toon uw lichtend gelaat en wij zijn gered (Ps. 80,3-4). Want als je Hem aanroept, zal Hij je antwoorden (Jer. 33,3; Zach. 13,9). Laten wij het de volken maar voordoen en uitroepen: God, kom haastig, U bent mijn helper, mijn bevrijder, HEER, wacht niet langer (Ps. 70,6), o kom, o kom, Immanuël! Misschien kunnen we op die manier voor mensen om ons heen een soort van hulpdienst zijn. Want hoe groot de duisternis ook is waarin de volken hier op aarde wandelen, God zal hen het licht doen zien. Hij is het die Altijd Nieuwe Wegen Baant.

